SURINAAMSCH WEEKBLAD.

ABONNEMENT.
Voor 12 maanden . . . . ƒ 10.—
» 6 maanden . . . . » 5.50.
» 3 maanden . . . . » 3,00.

No. 30.
ZONDAG 24 JULIJ.
1853.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.
Voor iedere regel . . . . ƒ 0,25.
behalve 75 ct. Zegelgeld, hetwelk bij elke plaatsing moet voldaan worden.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIëN.

(10970) A. SALOMONS *Vendumeester*, zal op Dingsdag morgen e. k. verkoopen:

***Shirting*, *Streep*, vaten *Spek*, *Vleesch*, *Makreelen*, droogé *Appelen*, kisten *Bakkeljaauw*, *Hammen*,**

Eenige Exemplaren BLUSSÉ JR., WEILAND, LANDRÉ en DEKKER *DICTIONNAIRES Fr.—Holl.* 2 Deelen in eenen *netten band*,

Voorts: *Wane Planken*, een *SLAGTERS-BOOT*, met toebehooren, te bezigtigen voor de woning van den Heer A. C. PAM.

Alsmede den Slaaf *Frederik* aank. A. C. DAHLE.

De SHIRTING en STREEP zijn Morgen te bezigtigen.

De bij vorige Couranten geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF* aan de *Gravestraat*, aankomende den gemeenschappelijken boedel van wijlen den Heer A. VAN MEERTEN en nagelatene Weduwe, zal plaats hebben op DINGSDAG den 2. Augustus, e. k. 's voormiddags ten 9 ure, door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, alwaar de veil-conditien en bewijzen van eigendom ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 24 Julij 1853.

(10971) H. F. WESENHAGEN. qq.

Over *zes* weken, den juisten dag nader te bepalen, zal door den Vendumeester J. C. GOMPERTS publiekelijk worden verkocht: Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Wagewegstraat*, nabij het *Kerkplein*, bekend onder La. A No. 245, aankomende de den uitlandigen Heer A. J. H. BERTHOUD.

Paramaribo, den 23 Julij 1853.

F. L. PICHOT qq.

(10972) G. J. A. BOSCH REITZ qq.

Men is van voornemen op den 14 November 1853, ten overstaan van de Notarissen LOUWERSE en BIESMAN SIMONS, binnen *Amsterdam*, in het openbaar te verkoopen:

De wel aangelegde en goed onderhouden **KOFFIJ-PLANTAADJE genaamd GOSSEN,** gelegen in de Kolonie *Suriname*, in de *Mattappica kreek* ter linkerhand in het opvaren, tusschen de verlatene Plant. *Bodenburg* en *Landlust*.

Nadere informatien omtrent dezen verkoop, zijn te bekomen, te weten:

Te *Amsterdam*, ten kantore van de Notarissen LOUWERSE en BIESMAN SIMONS.

En in de Kolonie *Suriname*, ten kantore van J. FROUIN en J. C. VAN WEEDE.

Zullende de veil-conditien ter voormelde plaatsen, in tijds voor de gegadigden ter *visie* worden gelegd. (10973)

F. BRUSCH

Mr. HOROLOGIE- & KLOKKEMAKER.

alhier onlangs gearriveerd, heeft de eer zich bij het geacht publiek aan te bevelen, tot het verrigten van alle werkzaamheden tot gemelde vakken en het mécanique behoorende.

Belovende hij aan degelijk werk eene *prompte* bediening te zullen paren.

Paramaribo, den 16 Julij 1853.

Woonplaats;
Heerenstraat, La. A. No. 57
naast de Apotheek van de Erven DE ROOIJ. (10974)

De ondergeteekenden, bij procuratie gepasseerd in dato 7 Junij 1853, ten overstaan van den Gezworen Klerk, M. L. GOEDE en getuigen, aangesteld tot *Speciale* en *Generale Gemagtigden* van Mevrouw de Wed. WM. JACKSON privé en qq., geven bij deze den belanghebbenden kennis, dat deze volmagt den Heeren WM. HUMPHREYS en A. MAC INTOSH, de vroegere gemagtigden van de principale der ondergeteekenden, is bekend gemaakt, en van hen de overgave der bezittingen en goederen die zich onder hun beheer zijn bevindende, reeds op den 8sten Junij is afgevraagd; dat de qualificatie der genoemde Heeren WM. HUMPHREYS en A. MAC INTOSH thans opgehouden heeft. te bestaan; en genoemde Heeren thans geene bevoegdheid meer bezitten, de principale der ondergeteekenden, hare bezittingen, waaronder de CENTRAAL-FABRIEK op plantage *BUITENRUST*, het Etablissement *CLEVIA*, en de Grond *BREEDEVOORT* op welke wijze dan ook, regtsgeldig te verbinden.

Paramaribo, den 23 Julij 1853.

B. C. VAN DEN ENDE qq.

(10975) B. E. COLAÇO BEL MONTE qq.

CÆCILIA.

Heeren-Concert,

op WOENSDAG den 27n. dezer, ten half acht ure, in de zaal boven de Waag. (10976)

Te Koop:

***Vier ijzeren DEUREN* voor stookgaten, met toebehooren, *geheel nieuw*.**

Adres ter dezer Drukkerij. (10977)

Paramaribo, den 23 Julij 1853.

1½ en 1 dm. *Wane-* benevens 1½ duims *Kopie* PLANKEN

voor ZEER BILLIJKE prijzen mits à CONTANT, verkrijgbaar aan den STOOMZAAGMOLEN op *Combé*. (11774)

Te bekomen bij G. P. EMANUELS, *Nieuwe AJUIN*,

Extra *Zoet Olie* in manden, CHERRY CORDIAL,
van het welbekende merk per dozijn.
VERMICELLIE in kisten, *Engelsche Zeep*, enz., enz.

(11775) *Paramaribo, den 17 Julij 1853.*

W. GIESBERTZ,

heeft ontvangen per het schip *Phoenix*:

HARING & KIPPEN STOKVISCH.

VALKEN *Bier* in manden, *Cognac Brandewijn* in kelders, alsmede een partij enkelde en dubbelde kelders *GENEVER*,

en eenige pijpen dito. (11776)

J. VOET

heeft ontvangen per Kapiteins DE BOER en OUWEHAND:

Eene geassorteerde partij *Manufacturen*,

waaronder BIELEFELDS-LINNEN, BONTEN, GAREN & LINTEN, enz.

Alsmede: *Best Rookspek*, *Rookworst* en *Rolpens* in vaatjes. (11777)

J. VON KÖNIGSLÖW & D'ARTENAY hebben ontvangen: *Westphaalsche HAMMEN* en groote *BROODSUIKERS*. (11778)

LUGARD & COMP.

hebben ontvangen, en bieden te koop aan:

***GRAS BOTER, Z. M.* en *Zwits: KAZEN, HAM*, Worst en Saucijsjes, Rookspek, Gezouten Tongen,**

GROENE ERWTEN in mudsvaten, ZUURBLOEM- en heele ROODEKOOL in vaatjes,

ETWAREN in blik LIQUEUR en BITTER

van W. FOCKINCK, Broodsuikers, O. I. GEMBER,

KRUIDENIERSWAREN*, *Zoet Olie* in wijnflesschen, *Genever*, *Cognac*, *Roode-*, *Madeira* en *Rhijnwijn* in kisten. *Bier*, *Seltzer* en *Hepp. Water* in manden, *Azijn

in pullen, Bielef.-, Huismans-, Wit- en Blaauw Osnabrugs LINNEN, TIMMERMANSSTREEP,

GAREN- & KATOENEN BOEKJES

MARSEILLE, Servet- en Stellen Tafelgoed, ZWART LAKEN, PRINCESTOF, FLANEL,

HOEDEN & PETTEN,

PARAPLUIE'S, Heeren en Dames LAARZEN en diverse soorten SCHOENEN, Aangem. en Droog LOODWIT en andere VERFWAREN,

LIJN- & PATENT OLIE, VISSCHERSGAREN, *COMPOSITIE KAARSEN*, *IJzeren Potten*, *Zool-* en *Voerings Leder*, enz., enz. (11779)

D. ALBERGA

heeft ontvangen met de *Phoenix* en *Preciosa*:

ZOOL-, GEWAST-, BAZAAN-, VERLAKT- & BRONS LEDER,

en andere SCHOENMAKERS-GEREEDSCHAPPEN,

Mans-, Jongens-, Dames-, Meisjes- en Kinder SCHOENEN & LAARZEN, *Zijden Parapluie's*,

Gebord. MANTILLES, PÉLERINES, CHEMISETTES, BERTHA'S, KRAAGJES, VOILES, ECHARPES en andere *MODEWAREN*,

***Franjes*, *Zwart LAKEN* van *ƒ 4*, *ƒ 5*, *ƒ 6*, *ƒ 7*, per el,**

en andere GOEDEREN meer. (11780)

HET WEEKBLAD.

PARAMARIBO, 28 JULIJ 1853.

Onlangs is alhier van *Cayenne* aangekomen de Nd. Am. brik *La Gazelle*, gevoerd door kapt. J. R. LEWIS. Het geraakte weldra ter kennisse der Policie dat er zich aan boord van dat vaartuig een persoon bevond voorgevende staatsgevangene te zijn, en terstond werden ingevolge de deswege bestaande bepalingen de vereischte maatregelen genomen, dat deze persoon geen gemeenschap met den wal hebben en aan boord verblijven zoude tot het vertrek van dien bodem en alsdan daarmede de kolonie verlaten. Intusschen schijnt er bij ons Bestuur aanschrijving bekomen te zijn uit *Cayenne* om dezen vlugteling zoo mogelijk te arresteren en aldaar op te zenden; zijnde hij beschuldigd van de misdaad van kindermoord, voorafgegaan door de zeldzame omstandigheid, dat het slagtoffer, de vrucht zoude zijn van eenen misdadigen omgang tusschen den beklaagde en diens zuster. — Deze persoon is heden met medeweten van kapt. LEWIS door de Policie genaderd en heeft bij een verhoor voor den Heer Procureur Generaal ondergaan berouwvol de bekentenis zijner misdaad afgelegd.

Na het verhoor is hij binnen het fort Zeelandia in custodie gebragt, ten einde met de alhier verwacht wordende Fransche stoomboot *L'Oyapock*, weder naar *Cayenne* opgezonden en aldaar aan de justitie te worden overgeleverd.

Aan de door ons ontvangene Demerarijsche bladen tot den 8 dezer, ontleenen wij het volgende:

De dagbladen van Trinidad behelzen de mededeeling, dat er in Venezuela pogingen gedaan zijn tot omverwerping van het Gouvernement van den President, Generaal JOSÉ GREGORIA MONAGAS, tengevolge van de middelen door dezen aangewend om de verkiezing van zijnen broeder, als zijn' opvolger in het Presidentschap der Republiek, te verzekeren, op dezelfde wijze als hijzelf tot President was benoemd, t. w. door de pogingen van een' ander' broeder, Generaal JOSÉ TADEO MONAGAS, die den val van het Bestuur van den vaderlandslievenden Generaal PAEZ, eenige jaren geleden bewerkte. Den 5 Junij is door de insurgenten eene Proclamatie uitgevaardigd te Cumana, waaruit blijkt, dat het hun doel is ontslagen te worden van de familie der MONAGAS, welke het Gouvernement der Republiek tot hiertoe voornamelijk door behulp van het leger in handen hebben weten te houden en om den toestand van zaken gedurende het bewind van Generaal PAEZ, weder in het leven te roepen. De *Gazette* van den 23 Junij meldt dat het eiland Margarita zich voor de revolutionnaire partij verklaard had, dat Guiria zich aan eene legermagt onder bevel van PENA had onderworpen, en dat de opstand door het geheele land scheen veld te winnen.

Omtrent het eiland Jamaica wordt gemeld:

De twist tusschen den Gouverneur en het *House of Assemblij* duurt nog steeds voort. Het eiland was zonder eenige inkomsten, daar de voornaamste wetten tot regeling derzelven vervallen waren, ten gevolge van de weigering van het *House of Assemblij* om ze te vernieuwen. De Gouverneur heeft bekend gemaakt dat indien de zaken op den tegenwoordigen voet blijven, er tusschen den 1 Mei tot den 10 October e. k. wettige vorderingen ten laste der Schatkist van het eiland zijn zullen ten beloope van 100,000 pond sterling, en dat er geen geld zal zijn om meer dan een vijfde van dit bedrag te betalen. De Gouverneur was op het punt al de mannelijke en vrouwelijke gevangenen te ontslaan wier arbeid niet in hun onderhoud konde doen voorzien. De policie zoude ook door de staking harer soldij, van hare verpligtingen ontheven worden. De Gouverneur voegt hierbij, dat — » Diegenen welke er op uit mogen zijn om het algemeen verlies tot hun eigen voordeel te keeren, de gelegenheid zullen hebben om nog in dit jaargetijde hunne magazijnen te voorzien van onbelaste rum, naar *rato* van 1000 puncheons per week." Hij beveelt aan de aandacht van het *House of Assemblij* gevestigd worde: eerstelijk op eene regeling van de burgerlijke en kerkelijke gestichten, door verminderingen te doen plaats vinden, hetzij met het oog op den vervolge of naar den maatstaf van eene billijke en matige compensatie voor bestaande belangen; ten tweede tot de voorziening in een permanent fonds ter betaling van de verminderde gestichten; ten derde: om den Gouverneur in staat te stellen in de tegenwoordige omstandigheden Ministeriele ambtenaren, zitting hebbende in de *Assemblij* te bezigen om administrative maatregelen in dat Huis voor te stellen. De *Assemblij* maakte zich gereed den Gouverneur te antwoorden. Er was een adres aan de Koningin in circulatie, waarbij de verwijdering des Gouverneurs verlangd werd. Eene wijziging in de Constitutie der kolonie schijnt gebiedend vereischt te wezen. — Kingston was door het *House of Assemblij* tot eene vrij haven verklaard.

De belangen der Britsche Oost-Indische Bezittingen, zijn den 3 Julij ll. in het Huis der Gemeenten ter sprake gekomen.

De minister C. WOOD heeft bij die gelegenheid verlof gevraagd tot het indienen van eene voordragt betrekkelijk tot het regerings-beleid van Indie. Hij hield eene rede, welke wel vijf uren duurde, en waarin hij vooreerst het hooge belang van de zaak, die het hier gold, uiteenzette. Het welzijn van 150 milioen menschen hing van de goede regeling daarvan af. De ministers beoogden, óf in deze zitting de voordragt daartoe door te zetten, óf de bestaande orde van zaken een jaar te verlengen, om inmiddels tot de regeling te geraken. De ministers kwamen er echter voor uit, dat zij er voor waren, dat de eerste weg werd ingeslagen, immers juist het groot gewigt der zaak maakte het ten pligt niet uit te stellen, en te minder behoefde dit, omdat er sedert lang van alle zijden bouwstoffen genoeg waren bijeengebragt, om de zaken juist te beoordeelen, die zich onder twee hoofdbeschouwingen laten brengen: de regering van Indie in het moederland en die in Indie.

Het was gewis de pligt van het Parlement aan Indie zoo spoedig mogelijk de best mogelijke regering te geven, en de tegenwoordige gouv.-generaal stemde met Hr. Ms. ministers in; dat er zelfs gevaar in kon gelegen zijn, de wetgeving op dit stuk op de lange baan te schuiven.

Nu ging de minister over tot een overzigt van den gang des bestuurs in de jongste 20 jaren, en zette daarbij op den voorgrond, dat dit bestuur op andere grondslagen dan een Europeesch moest rusten, daar vele van de elementen, die daar voorkwamen, bepaaldelijk Indisch waren. De minister geloofde, dat vele klagten, tegen het Indisch bestuur aangeheven, overdreven waren. Die klagten, voor zooveel zij door inlanders in verzoekschriften waren voortgebragt, konden onder drie hoofden worden gebragt, het beleid der justitie, het gebrek aan openbare werken en de landverpachtingen. Wat de eerste klagt betreft, men had slechts te letten op de zorgen aan de verbetering van de strafwetgeving besteed; op de eerlijkheid van de Eng. regters, die ook in Indie het grootste vertrouwen genoten; op de verbeteringen, in het inlandsche regtswezen aangebragt. Wat de openbare werken betreft, een onderwerp, niet alleen van het uiterste belang voor Indie, maar ook voor Gr. Brittannie, daarop werd dagelijks meer de aandacht gevestigd, en sedert vijf jaren zijn de uitgaven daarvoor verdubbeld. Wegen werden aangelegd; de zaak der spoorwegen werd niet uit het oog verloren; kanalen, werken ter bevloeijing van gronden waren zoo zeer vermeerderd, dat wel 14 millioen acres nieuw land aan den akkerbouw waren geschonken. De minister toetste bij deze gelegenheid de waarde der onderscheiden stelsels van inning der landelijke inkomsten, in de onderscheidene presidentschappen bestaande en vond het ongeraden een algemeen werkend stelsel deswege aan te nemen. Wat de katoencultuur betreft, het welslagen daarvan hing af van de zekerheid, dat in Engeland markt voor dat artikel zou zijn, eene omstandigheid, die alweder afhing van den prijs der Amerikaansche katoenen.

Sir C. WOOD ging vervolgens den financielen toestand van Indië na; de inkomsten werden genoegzaam alleen van het land getrokken; de impost was geen tax, maar een gedeelte van de landrente; de andere voorname bronnen van inkomsten waren opium en zout; de minister beschouwde laatstgenoemde tax niet zoo drukkend, als men het afgeschilderd had. Het bruto-bedrag der inkomsten beliep 26 millioen p. st.

De minister wees als goede vruchten van de regering in de jongste twintig jaren aan: de afschaffing van het verbranden der weduwen, van menschenoffers, kindermoord, bloeddorstige geheime genootschappen, enz. Die afschaffing, op rustigen, wettigen weg, toonde het groote verschil, dat er met het vroeger Indisch en Mahomedaansch bestuur bestaat. Een ander blijk daarvan ziet men in de verbetering van den toestand van den inlandschen landbouwer; nog een, in den toenemenden handelsbloei. De waarde der invoeren in Indië is van 7,993,000 p. st. in 1834—35 tot 17,313,000 p. st., in 1849—50, of 140 pCt. vermeerderd.

Na deze en andere gunstige verschijnselen in het licht gesteld te hebben, verklaarde de minister, dat hij daarom niet wilde zeggen, dat de bestaande regering van Indie de best mogelijke was; maar men mogt haar naar de vruchten te oordeelen, niet als slecht noch onvoldoende uitkrijten.

Wat de regering in het moederland betreft, had men beweerd, dat er geene verantwoordelijkheid bestond; dat de raad van bewindhebbers eene loutere hersenschim was en een hinderpaal tegen alle goede regering. De minister kon dat niet toegeven; hij, als hoofd van den raad van toevigt, voelde zich evenzeer verantwoordelijk jegens het parlement voor het bestuur der Indische zaken, als de andere ministers in hunne onderscheidene departementen. Bovendien een groot gedeelte van de regering van Indie werd in Indie zelf uitgeoefend. Na wederlegging van plannen tot vermeerdering of vermindering van het getal bewindhebbers, zeide de minister, dat Hr. Mr. regering overwogen had, of de vorm van de Indische regering moest blijven zoo als die was, dan wel of die regering door het uitvoerend bewind in het moederland moest worden overgenomen, met verbetering alleen van een of ander, wat tot bestuur van Indie doeltreffend kan worden geacht. En het besluit was geweest, de betrekkingen tusschen den raad van toezigt en dien van de bewindhebbers te laten op den bestaanden voet, evenzeer als de verantwoordelijkheid van den president des eerstgenoemden raads, aan het Parlement, maar in de zamenstelling van den raad en in zijn patronaat eenige verbeteringen aan te brengen. Zoo zou worden voorgesteld het getal verkozen leden tot 12 te verminderen, en er 6 bij te voegen, door de kroon te benoemen uit Indische ambtenaren, die gedurende tien jaren in de dienst der kroon of van de compagnie gewecst zijn, zoodat het geheel getal bewindhebbers van 24 op 18 zou gebragt worden. Om de zeven jaren zouden de bewindhebbers zich aan eene herkiezing moeten onderwerpen. De geheele regeling zoude later de handen van het parlement niet mogen binden, en daarom alleen voortduren, » tot zoo lang het parlement anders zou hebben beschikt." Vervolgens zouden er eenige wijzigingen in de bezoldiging, in de regten tot begeving van betrekkingen, enz., komen. Wat het uitvoerend bewind in Indie aangaat, de voornaamste verandering zou zijn de afscheiding van Bengalen van het gouverneur generaalschap, er zou voor dat presidentschap een luitenant gouverneur worden benoemd; ook zou volmagt gegeven worden, aan den Indus een nieuw Presidentschap te vestigen. De magt van den wetgevenden raad in Indie kon worden uitgebreid en verbeterd, er zouden twee regters worden bijgevoegd. Voorts zou, buiten deze voordragt, zorg worden gedragen voor de betere opleiding van Indische beambten, regters, de inlandsche overheids-personen enz.

INGEZONDEN STUKKEN.

Uit de opgaven van de ladingen der in deze en in de vorige week uitgeklaarde Nederlandsche- en Noord-Amerikaansche vaartuigen hebben wij opgemerkt, dat bij de uitklaring, steeds nog de *kippen- en varkensbelasting* geheven wordt, niettegenstaande men zich ter opheffing derzelve tot het Hoofd dezer volkplanting, van wiens welwillendheid men genoegzaam overtuigd is, gewend heeft.

Bevreemdend is dit gewis, maar nog meer, wanneer men nagaat dat ook de geiten op de belastingslijst gebragt zijn geworden. Is het toch eene onbetwistbare waarheid, dat deze dieren, *enkel en alleen* om derzelver *melk* op reis medegenomen worden, — dan zal men ons wel gereedelijk toegeven, dat in dit geval de belasting een levens vereischt voor den aamborstige of anderen kranke treft, welks gemis op eene langdurige en moeijelijke zeereis bijzonder nadeelige gevolgen zouden kunnen te weeg brengen. De voordeelen voor onze koloniale kas daaruit voort te spruiten zijn indedaad zoo onbeduidend, dat dezelve naar onze meening ter naauwernood eenige weinige guldens bedragen kunnen. Men ga eens na, hoevele geiten er medegenomen worden, en men zal deze opinie als niet geheel ongegrond beschouwen. — De belasting der geiten, kan dus eerder genoemd worden eene belasting op de melk, aan boord op reis gebruikt wordende, en dit erkennen wij, is wat kras! Men leze het laatste Tarief van Uitgaande Regten en men zal tot de overtuiging geraken, dat er niets anders bij deze belasting kon bedoeld zijn. Immers komen er geene *bokken* in het Tarief voor? Was het de bedoeling, het nuttigen van het vleesch der geiten te belasten, dan zoude in het Tarief dienen te staan geiten en bokken. Het is wenschelijk dierhalve dat het Tarief voortaan geene geitenmelk-belasting meer behelze.

Een oude zieke.

Si l'amour du païs doit ici prévaloir
C'est son bien seulement que vous devez (vouloir.

CORNEILLE.

Deze woorden van den grooten dichter bezielden

Zou mij onlangs, terwijl ik op eenen heerlijken avond, mij in de aangename en zoete avondlucht verkwikte zoodanig, dat ik terstond besloot, om in het eerst uitkomend numéro van de feuille hebdomadaire, een epistel ten algemeenen nutte aan mijne concitoijens te offreren. Na veel meditatie over datgene wat ik onder behandeling nemen zoude, viel mij eindelijk het idée in, dat free-trade en alles daartoe betrekkelijk thans veel fureur maakt en dat er van die geliefkoosde aria niet te veel variatien het licht konden zien. Fluks zette ik mij aan de schrijftafel neder, om het heirleger van overschoone ideen aan de vergetelheid te ontrukken; maar wat wil het toeval, ik geraak onwillekeurig in eene zoete mijmering, waaruit ik eerst na eene geruimen poos ontwaakte. Doch helaas! al dat schoone, al dat zegt verhevene was ijlings mijne gedachten ontvloden, en toen ik mijne blikken over de liefelijke natuur wilde laten weiden om het verlorene te herkrijgen, hemel! wat aanschouw ik? ... een varken! Ha! dacht ik, dit zoo vaak miskende dier zal mij van dienst kunnen wezen; en zonder dralen stelde ik de volgende regelen neder, welke ik hoop van eenig nut zijn mogen, vooral in dezen tijd, waarin *pere Cochon* zulk eene groote rol in onze handelswereld speelt.

Het voornemen vernomen hebbende der Noord-Amerikaansche schippers om voortaan door de kortere distantie van hun traject gefaciliteerd de door hen voor *consumtie* benoodigde varkens, voor *exportatie* in te voeren, leidt dit tot de suppositie, dat dit wel tot ontduiking der wet zoude kunnen aanleiding geven. De koloniale kas, zoude hierdoor veel souffreren, en het primitief beoogde doel, om haar eene enorme winst te bezorgen, zoude geheel mislukt zijn. Het is dus van belang dat hiertegen zooveel mogelijk gewaakt worde en daartoe is ons het volgende middel geschikt voorgekomen. — Bij elke inklaring als de onderwerpelijke zullen ambtshalve de ingevoerde varkens, met een cachet boven op de staart worden gemerkt, zoodat bij de exportatie alleen de *gecacheteerd gestaarte varkens* als transit ingevoerd zullen worden beschouwd, en alle overtreding der wet hierdoor ondoenlijk zijn zal. — Wij twijfelen niet of het nut van dit eenvoudig middel zal wel ingezien en op prijs gesteld worden.

P. J. G.

DE PRODUCTIE DER ZILVER-MIJNEN.

Onder dit opschrift bevat de *Siècle* het volgend belangrijk betoog:

» Het zilver, als metaal beschouwd, verkrijgen wij meestal uit de streken van Amerika, die onder den equator gelegen zijn. Voor zoo ver wij weten bezit geen land zulke rijke mijnen van dit metaal als de provinciën Zacateras, Guanascuaó, Catorco, Pasco en Potosi in Peru. Echter leveren de staten Guadaloupe, Guerrero, Mexico, Publeo en Oajaco in Mexico, ontzaggelijke hoeveelheden daarvan op, die nog van jaar tot jaar toenemen.

» Wij hebben onlangs de opbrengst der mijnen van Copiapo in Chili opgegeven. Wij willen thans door eenige niet minder afdoende cijfers, diegenen onzer staathuishoudkundigen gerust stellen, die zich een schrikbeeld maken van de geweldige goud opbrengst van Californie en Australie. Het schijnt ons toe inderdaad bewezen te zijn, dat zoo de hoeveelheid goud, die in omloop is, snel toeneemt, de hoeveelheid zilver, nagenoeg in dezelfde verhouding vermeerdert.

» Uit de verslagen der maatschappij voor de statistiek in Mexico, blijkt wel is waar, dat de zilvermijnen van dat land welligt in den laatsten tijd niet zoo veel opbragten, als zij voor eene eeuw of langer opleverden, en zeer zeker dat zij nog niet alles opbrengen wat men van haar aantal en mineralen rijkdom zou kunnen verwachten. Maar dit is het gevolg van den prijs van het kwik, dat vóór de ontdekking der goudmijnen in Californie, tot 130 dollars per centenaar was opgevoerd, terwijl bijv. in 1778, dat metaal, hetwelk volstrekt onontbeerlijk is voor de afscheiding des zilvers uit zijne natuurlijke alliages, voor een oogenblik tot 40 dollars per centenaar daalde.

» Omstreeks het begin der vorige eeuw steeg de prijs van het kwik tot 100 dollars, en het werd toen onmogelijk andere mijnen te exploiteren, dan die welke den erts opleverden. Telkens wanneer de prijs van dat metaal daalde, nam de opbrengst der zilver-aderen toe, en wel zoo dat in het jaar 1802, de uitvoer van zilver in staven, enkel uit de haven van Vera Cruz, eene waarde had van 48 millioen francs. — De opbrengst der mijnen was zoo aanzienlijk dat, behalve de uitgevoerde hoeveelheden, in de verschillende munten van Mexico, van het jaar 1784 tot 1805, voor eene waarde van 477 millioen dollars of nagenoeg 2400 millioen francs aan geld kon geslagen worden.

» Sinds de ontdekking der cinnaber-mijnen in Californie, is de prijs van het kwik, dat in de zilvermijnen gebruikt wordt, gedaald tot 60 à 70 dollars per centenaar, terwijl de metallurgische wetenschap te gelijker tijd zoodanige vorderingen heeft gemaakt, dat de onkosten van verbruikte kwik bijna niets zijn. Men kan tegenwoordig hetzelfde kwik onderscheidene malen gebruiken. Als het geamalgameerd is met het edele metaal, kan men het zoodanig precipiteren, dat het op nieuw, met een ander gedeelte van den erts geamalgameerd wordt. Die ontdekking opent eene geheel nieuwe toekomst voor de exploitatie der zilvermijnen.

» Het grootste gedeelte der zilvermijnen van Mexico was nog onlangs door de eigenaars geheel onbewerkt gelaten, omdat zij geen genoegzaam kapitaal, voor de exploitatie bezaten. Zij hielden daarom toch niet volstrekt op, hunne producten in de geldwereld te brengen, zij zijn zoo rijk, dat de behoeftige bewoners in de nabuurschap den grond slechts behoeven om te werken of de broze steenklompen aan stukken te slaan, om daaruit zuiver metaal te verkrijgen dat zij op de markten van Ajuchitlan, Mescala en Machero gaan verkoopen. Sommige mijnen leveren tot 34 oncen zuiver metaal op 100 ponden erts; andere, die zilverhoudend lood bevatten, geven slechts drie oncen edel metaal op 100 ponden erts, en deze leveren toch nog groote voordeelen aan den mijnwerker op. Men heeft berekend, dat de opbrengst der mijnen van Mexico, niettegenstaande den ongelukkigen toestand waar in dat land verkeert, sinds verscheidene jaren jaarlijks met 15 procent toeneemt, zoodat zij in zeven jaren moet verdubbeld zijn.

» Volgens de statistieken van Mexico, is de waarde der edele metalen, welke in de munten van dat land tot geld geslagen zijn, gedurende een tijdsverloop van 113 jaren van 1690 tot 1803, gestegen tot 1,354 millioenen dollars of ongeveer zes milliards 270 millioen francs, waarvan slechts $\frac{1}{20}$ goud was. Dit is tweemaal het bedrag der metaalwaarden welke in Frankrijk in omloop zijn, en omstreeks de helft van hetgeen de beste statistici opgegeven hebben als de circulatie van de geheele wereld.

» Maar dit is niet alles; behalve de mijnen van Chili, Mexico en Peru, kan men ook die van Japan noemen, welke welligt in rijkdom bij de eerstgenoemden niet achter staan. De Hollanders bragten eertijds uit Japan groote hoeveelheden zilver mede, afkomstig uit de mijnen van Sado, Kensima, Bingo en Sourouma.

» De middelen, waarvan de Japannezen zich bedienen ter afscheiding van dit metaal, zijn weinig bekend, maar wij twijfelen er niet aan of, zoodra het de Amerikaan zal gelukken den slagboom weg te nemen welke den toegang tot dat land aan de Europeanen belet; — nieuwe wijzen zullen worden ingevoerd, welke de opbrengst der mijnen van dat land aanvankelijk zullen vermeerderen. Behalve de hoeveelheden zilver, welke uit de gewesten aan gene zijde van den oceaan tot ons komen, leveren de loodmijnen van Engeland, Spanje, Pruisen en het overige Europa, jaarlijks voor eene aanzienlijke som daarvan op. Sinds men met voordeel de kleinste stukjes zilver, in het lood aanwezig, heeft kunnen afscheiden, door het te behandelen volgens de manier door den heer PATTINSON omstreeks het jaar 1827 uitgevonden, en die berust op het verschil in warmtegraad waarop gesmolten lood en gesmolten zilver vast worden, heeft men het lood en zelfs de slakken kunnen uitsmelten, die slechts eene zoo geringe hoeveelheid van het edele metaal bevatten, dat het niet der moeite waardig was haar op de oude wijze te behandelen. Men treft in Engeland looderts aan, dat 60 oncen zilver per Engelschen centenaar bevat, en de scheiding der twee metalen, geschiedt nog met voordeel als het lood slechts twee of drie oncen zilver op de 100 ponden bevat.

» Engeland moet op dit oogenblik ontzaggelijke hoeveelheden zilver opleveren; wij gelooven echter niet dat er eenige officiële rekening gehouden wordt van alles wat men afscheidt uit de mijnen van Yorkshire, Durham en Cumberland. Alleen weten wij dat alles thans in den kroes geworpen en in den handel gebragt wordt, zonder dat het het geringste spoor van zilver bevat. Die tak van nijverheid heeft aan de oevers van de Tyne zulk eenen hoogen graad van volkomenheid bereikt, dat duizende tonnen lood jaarlijks uit Spanje derwaarts gezonden worden, om te worden geraffineerd, dat is, om de geringe hoeveelheid zilver welke het bevat, daar uit af te scheiden. Dit gaat zoo ver, dat er tegenwoordig een voordeel in gelegen is, de slakken, door de Romeinen bij Almeira op hoopen geworpen, weder in den smeltkroes te doen, het metaal dat zij nog bevatten daaruit af te zonderen, om het daarna naar Engeland te zenden, waar men de middelen kent om er nog eene aanzienlijke hoeveelheid zilver uit af te zonderen.

» De verhouding tusschen de waarde van het goud en het zilver heeft aanmerkelijk afgewisseld naar gelang van de tijdstippen en de plaatsen; het zou ook niets nieuws zijn dat men de goudproductie een tijd lang sterker zag toenemen dan die van het zilver. Dat verschil in de verhouding van de productie is herhaalde malen aangewezen; nu eens stond de productie van het zilver tot die van het goud als 40 : 1, als 46 : 1. De gewone opbrengst van het een en het ander leverde geen merkbaar verschil op, toen die verhoudingen veranderden. In het oude Griekenland was de proportionnele waarde als 15 of 10 : 1; het verschil ontstond uit den grooteren of geringeren overvloed der producten, welke de mijnen van Attica opleverden of uit de invoeren van goud uit Azië. Te Rome stond de waarde van het zilver als 12 : 1, soms slechts als 7 : 1.

Dit hing af van den grooteren of geringeren buit welke de plunderende legers dier tijden medebragten. In Engeland stond, vóór de ontdekking van Amerika, de waarde van het zilver als 12 somtijds als 10 : 1. Sinds dat tijdstip is die waarde in de beschaafde wereld blijven staan tusschen 17 en 14 : 1. Wij vinden volstrekt geene reden om te denken, dat die verhouding materiëel veranderen kan door de tegenwoordige opbrengst der zilver- en goudmijnen."

Uit Frankrijk schrijft men:

Volgens een gerucht, zoude de hoop op een keizerlijke spruit nog niet verdwenen zijn. Men beweert namelijk, dat bij het ongeval, hetwelk onlangs de Keizerin heeft getroffen, slechts een der tweelingen, wier geboorte zoude verwacht worden, omgekomen is, zoodat men het andere nog kan te gemoet zien. In hoever dit gerucht waarheid behelst, weet men niet.

— Het Amerik. dagblad *Arcansas Shield* deelt het volgende verhaal mede van eene ontmoeting met een panter bij Beaver Bayou op den 10den Mei ll.

Terwijl de Hr. GRIMES bij diep liggende sneeuw zich naar een naburig bosch had begeven, om brandhout te halen, achterlatende een ziek kind, zijne vrouw en schoonmoeder, hoorde hij het kind ongewoon schreeuwen; hij keerde terug en zag, dat een vervaarlijke panter de openstaande deur was genaderd en reeds zijn neus naar binnen stak. De vrouw, het dier insgelijks bemerkende, had gelukkiglijk de tegenwoordigheid van geest om de deur nog in tijds te sluiten. Bij zijne woning aankomende, vond de Hr. GRIMES den panter voor zijne stoep zitten en wist geen middel om hem te drijven. Eindelijk reikte zijne vrouw hem uit de achterdeur een geweer toe. De panter lag nog altijd voor de deur, hij slingerde met zijne staart en sloeg met glinsterende oogen al de bewegingen van den Hr. GRIMES gade, en voor dat deze zijn wapen gereed had, deed het beest een sprong naar zijne keel. De Hr. GRIMES greep den panter onversaagd met stevige vuist aan den hals, doch zijn linkerarm geraakte in des ondiers muil en het werd ongewis, wie de overwinning zoude behalen. De Hr. GRIMES spande al zijne krachten in en er begon eene langdurige worsteling op leven en dood. Hij wist den panter op den grond te krijgen en door het plaatsen van eene knie op zijn nek en het toeknijpen van zijn keel, de beklemde hand te bevrijden. De beide strijders kwamen weder op de beenen, maar de Hr. GRIMES hield zijn vijand steeds met de regterhand vast, vatte deszelfs voorpooten in de linkerhand en hield hem zoo op eenigen afstand van zijn lijf, opdat hij door bek noch klaauwen zoude worden gekwetst. Ofschoon de Hr. GRIMES den panter nu tamelijk goed in bedwang had, konde hij zich echter nog in geenen deele vleijen de zege te hebben behaald, en zoude hij, integendeel, waarschijnlijk op het einde zijn bezweken; hij riep derhalve om hulp, die hem dan ook door de moedige vrouwen terstond werd geboden. De eene vrouw met een zware tang, de andere met een knuppel voorzien, vielen op den panter aan. Den eersten slag ontving hij op den bek, waardoor zijne tanden in het rond vlogen, want de Heer GRIMES hield hem de keel zoo digt geknepen, dat de bek wijd open stond. De vrouwen bleven lustig voortbeuken, tot dat een slag het ondier bewusteloos op den grond deed vallen, in welken toestand de Hr. GRIMES hem zoo lang op de keel bleef persen, tot dat hij den geest gaf. Het dier had, van den neus tot aan het einde van den staart gemeten, eene lengte van 8½ voet. Zijne huid is thans, gelijk een uithangbord, voor de woning van den Hr. GRIMES ten toon gesteld, als het zegeteeken van eene hardnekkige en bloedige worsteling.

WONDEN IN EEN BEEN

genezen, door de Zalf *en* Pillen *van*

HOLLOWAY,

na een lijden van meer dan drie jaren.

De Echtgenoote van den heer JAMES SPRINGLE, schoolonderwijzer te *St. Patric* in *Grenada* was sedert meer dan drie jaren lijdende aan eene verzwering aan een been, welke zoo hevig was, dat zij, niettegenstaande alle pogingen der geneeskundigen niet kon genezen worden. Nadat dus alle mogelijke middelen te vergeefs waren beproefd, nam men zijne toevlugt tot de Zalf en Pillen van HOLLOWAY, en door derzelver krachtdadige werking, waren de wonden binnen korten tijd genezen. Dit geneesmiddel overtreft alle andere in gevallen van scrophuleuse ziekte, als koningszeer, klier- en andere gezwellen.

Deze Zalf en pillen zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, à *f* 1 en *f*. 3. (11781)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Nd. Am. Brik Niger, kapt. Hawson, van Gloucester.

Idem, de Fransche stoomboot L'Oijapock, van Cajenne, en denzelfden nacht weder naar Demerarij vertrokken.

UITGEZEILD.

Den 21den, de koloniale schoener Curaçaonaar, kapt. S. H. Neijhoff, naar Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 18den, het schip Anna en Arnoldina, kapt. D. H. van Wijk, naar Amsterdam, lading: 256 vaten Suiker 274,077 ponden en 60 puncheons Rum 7,240 gallons.

Den 19den de Nd. Am. Brik Amazon, kapt. J. A. Putcifer, naar Gloucester, lading: 214 vaten Melasse 24,622 gallons, 105 vaten Suiker 137,850 pond, 130 balen Kakao 20,225 ponden, 20 bossen banannen, 12 Vogels en 3 Varkens.

In Nickerie.

Den 4den Junij, de Eng. brik Agnes, kapt. W. N. Steveson, naar Liverpool, lading: 136 vaten Suiker 243.838 pond, 118 balen schoone Katoen 38,350 pond en 163 puncheons Rum 15.048 gallons.

Den 20n, de Nederl. schoener Marij, kapt. F. H. Dickman, naar Berbice, in ballast.

Den 25sten, het schip Margaretha en Hana, kapt. N. D. Ketwich, naar Amsterdam, lading: 261 vaten Suiker 334,187 pond, 12 balen heele Koffij 1800 pond, 11 dito gebr. dito 1650 pond en 263 kubiek voeten Hout.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

In rio Saramacca.

Het schip de Goede Verwachting, kapt. P. Franken. — Adres bij Halfhide & Co.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Fransche stoomboot L'Oijapock: de Heer H. Lijon.

Prijzen der Producten.

Bij inschrijving verkocht.

KAKAO. Den 20sten dezer, van pl. Concordia 86 balen a 18,07 ct.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 16n. tot den 23n. Julij zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 20sten, Jacoba Rosalina Rigot, 10 dagen.

Op den 22 Julij zijn in ondertrouw opgenomen: Willem van Kesteren en Maria van Leijen.

Johannes Jacobus Theodorus den Hekker, korporaal bij de kompagnie Veld-artillerie en Johanna Josephina Cornelia Geerlings.

Paramaribo, den 18 Julij 1853.

Naar aanleiding der resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur dezer Kolonie dd. 16n. dezer No. 1047, waarbij, uithoofde van de bestaande urgentie, dispensatie is verleend van de gebruikelijke Zondags geboden, zijn ten zelven dage in den huwelijken staat opgenomen.

Juliaan Jacques Bruijning en Henrietta Isabella Louisa Negele.

—Het te Parijs uitkomende ultramontaansche hoofd-orgaan deelt eene levensbeschrijving mede van den onlangs overleden generaal der Jesuiten, den heer J. P. ROOTHAAN. Daaruit blijkt, dat de overledene te Amsterdam is geboren den 23n. November van het jaar 1785. Zijn vader, MATTHIJS ROOTHAAN, oefende aldaar het beroep uit van heelmeester. Zijn grootvader had de protestantsche godsdienst beleden, maar is tot de katholijke overgegaan.

De heer J. P. ROOTHAAN heeft zijne wetenschappelijke opleiding ontvangen eerst op het gymnasium te Amsterdam en daarna op het atheneum, waar hij meer in het bijzonder, onder de leiding van den hoogleeraar VAN LENNEP, zich op de beoefening der Grieksche taal heeft toegelegd. In het jaar 1804 is de heer ROOTHAAN naar Rusland vertrokken, waar hij is opgenomen geworden in de orde der Jesuiten, welke aldaar steeds met goedvinden van den paus was in stand gehouden en door PIUS VII openlijk erkend. — In 1812 is hij vervolgens als geestelijke geordend. Anderhalfjaar daarna is de orde der Jesuiten uit Rusland verdreven, en de heer ROOTHAAN heeft toen met al zijne medebroeders geweigerd die orde te verlaten, ten einde in Rusland te kunnen verblijven. Na in verschillende geestelijke betrekkingen werkzaam te zijn geweest is de heer ROOTHAAN door de algemeene congregatie, op den 9den Julij 1829, tot opperhoofd van de orde der Jesuiten benoemd. Na eene ziekte van 3 maanden, is hij den 8sten Mei bezweken, en den 10den is zijn lijk plegtstatig begraven geworden in de Jesuitenkerk, bij welke gelegenheid, met bijzondere vergunning, eene mis met muzijk heeft plaats gehad. Naar luid der reglementen van de orde, kan de generaal derzelve slechts aanspraak maken op eene zoogenaamde stille mis. — De heer ROOTHAAN was de eerste Nederlander, die de betrekking van generaal der Jesuiten bekleedde.

Binnenlandsche berigten.

Paramaribo, den 22 Julij 1853.

Wordt ter kennisse gebragt van al degenen, welke in het afgeloopene jaar, door tusschenkomst der daartoe benoemde Commissie, voorwerpen naar de Tentoonstelling te *Arnhem* hebben ingezonden, dat bij het Bestuur eene opgave ontvangen is van hetgeen deze voorwerpen bij publieke veiling in *Nederland* hebben opgebragt, welke opgave voor belanghebbenden bij de Administratie van Financien ter inzage is nedergelegd. Zullende, tegen behoorlijke quitantie door een ieder over het hem Competerende kunnen worden beschikt, mits zich daartoe uiterlijk vóór den 15 Augustus e. k. aanmeldende.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien zal onder de nadere goedkeuring van den Heer Gouverneur dezer Kolonie aan de minst inschrijvenden aanbesteden:

De Levering der voor 's Gouvernements-dienst benoodigde ARTIKELEN *gedurende het jaar* 1854;

en zulks op de voorwaarden, welke voor gegadigden ter lezing liggen bij de financiele Admistratie.

De bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarie, zal geligt worden op Woensdag den 17 Augustus e. k. des middags ten *twaalf* ure.

Paramaribo, den 22 *Julij* 1853.

Paramaribo, den 18 Julij 1853.

In opvolging van het bepaalde bij art 26 van het Reglement voor het Departement des *Onbeheerde Boedels*, worden belanghebbenden geinformeerd, dat de boedel-beschrijvingen, benevens de Rekeningen en Verantwoording en daarop gemaakte balance van de *insolvente* boedels van Anthonij van der Velden, Albertus Henriques de Grijs, Hermanus Barend ten Brugge Kate en van Amimba van C. D. Gottschalk, gedurende den tijd van *drie* weken ter Secretarie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* ter *visie* liggen, met inthimatie om, wanneer de Crediteuren eenige aanmerkingen, het zij op de gegrondheid en de hoegrootheid der daarbij voorkomende schuldvorderingen, het zij op de rangschikking der Crediteuren, of eenige remarques of debatten op de Rekeningen en Verantwoording mogten hebben daarvan binnen den tijd van *drie* weken, van den dag waarop de bevoegdheid om van deze stukken *visie* te nemen, is geëxpireerd, bij eenig behoorlijk schrituur aan Commissarissen te doen blijken.

De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal over *veertien* dagen, den bepaalden dag nader bekend te maken, in het openbaar doen verkoopen:

Het Erf aan de *groote Dwarsstraat*, met de daaropstaande Gebouwen, bekend onder N. W. La. E No. 188 en O. W. La. D No. 716, toebehoorende den boedel Charlotte Stapelbroek.

Paramaribo, den 18 *Julij* 1853.

De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 5n. Augustus 1853, des voormiddags te *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Een honderd drie en dertig hoofden slaven, aankomende J. J. de Mesquita en L. A. de Mesquita.

Zestig hoofden slaven, aankomende Isak Jacques de Mesquita.

Zeventien hoofden slaven, aankomende Laurens A. de Mesquita.

Vijftien hoofden slaven, bekend staande ten name van den boedel Ik. d'Abm. Bo. de Mesquita, van welken boedel J. J. de Mesquita en L. A. de Mesquita, ieder voor de *helft*, of wel. te zamen, zijn erfgenamen.

Paramaribo, den 20 *Julij* 1853.

De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over *een* jaar en *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje Twijfelachtig, c. a., gelegen aan de rivier *Cottica*, aankomende E. C. Martzilger, op den 25 Junij 1853 onder Sequestratie gebragt.

Policie.

Aan de Ingezetenen wordt kennis gegeven, dat het gedeelte der *Rust en Vredestraat*, gelegen tusschen de *Burenstraat* en de *Steenbakkersgracht*, wegens de daaraan verrigt wordende werkzaamheden, voor eenigen tijd voor *Rij-* en *Voertuigen* zal zijn afgesloten.

Paramaribo, den 22 *Julij* 1853.

Policie.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Policie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken verwijderd hebben:

1. Op den 20n. Julij ll., de slaaf *Jacob*, aankomende J. G. Salomons nom. ux.

2. Op den 21 Julij ll., de slaaf *Kwassie*, aankomende J. F. Arons nom. ux.

3. Op den 22n. Julij ll., de slavinnen *Henriette* en *Rosalina* en de slavenjongen *Pietje*, aankomende C. Lionarons.

4. Op den 23 Julij ll, de slaven *Jacob* in de wandeling genaamd *Koko* en *Fredrik*; beiden aankomende J. Juda.

terwijl van de opgegevenen bij vorige aankondigingen sedert 1. Februarij d. j. nog afwezig zijn:

1. De slaven *Jacob*, *Laurens*, *Present* en *Jacob*, aankomende de wed. H. J. Braam doch werkende op de plant. *Montresor*.

2. De slaaf *Buonaparte*, aankomende den Boedel D. B. de Mesquita.

3. De slaaf *Welkom*, aankomende N. Box nom. ux.

4. De slaaf *Picantrie*, aankomende den houtgrond *Quamabo*.

Elk en een iegelijk, wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet optehouden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de publicatie van 5 Februarij 1834 G. B. No. 1 vastgesteld.

Paramaribo, den 23 *Julij* 1853.

Gedrukt bij A. L. G. DE RANDAMIE.